



แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารของหัวคะแนนเพื่อการหาเสียงเลือกตั้งท้องถิ่น*

GUIDELINES OF COMMUNICATION SKILLS DEVELOPING FOR CANVASSER IN LOCAL ELECTION CAMPAIGN

วิทยากร ท่อแก้ว

Wittayatorn Tokeaw

สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช นนทบุรี ประเทศไทย

School of Communication Arts, Sukhothai Thammathirat Open University, Nonthaburi, Thailand

Corresponding author E-mail wittayatorn@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) แนวทางการพัฒนาหัวคะแนนด้านทักษะการสื่อสารคุณลักษณะของผู้สมัคร 2) แนวทางการพัฒนาหัวคะแนนด้านทักษะการสื่อสารนโยบายการพัฒนาท้องถิ่น และ 3) แนวทางการพัฒนาหัวคะแนนด้านทักษะการสื่อสารในการแก้ไขข้อจำกัดทางการเมือง โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลักที่เกี่ยวข้องโดยตรงแบบเจาะจง จำนวน 18 คน ด้วยแบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการสร้างข้อสรุป ผลการศึกษา พบว่า การพัฒนาทักษะการสื่อสารของหัวคะแนนในบริบทการเลือกตั้งท้องถิ่นมุ่งเน้นการถ่ายทอดคุณลักษณะ นโยบาย และวิสัยทัศน์ของผู้สมัครได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพไปยังกลุ่มเป้าหมาย แนวทางการพัฒนาแบ่งออกเป็น 4 ส่วนสำคัญ ได้แก่ 1) ด้านองค์ประกอบของเนื้อหา หัวคะแนนควรถ่ายทอดข้อมูลของผู้สมัคร เช่น ประวัติ ประสบการณ์ ความซื่อสัตย์ วิสัยทัศน์ และผลงานที่เด่นชัด เพื่อตอกย้ำความน่าเชื่อถือในตัวผู้สมัคร 2) ด้านเนื้อหาหลัก เนื้อหาควรครอบคลุมจุดเด่นของผู้สมัคร ประกอบด้วย ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ คุณธรรม ความเข้าใจชุมชน มีวิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่น ซื่อสัตย์สุจริต และความตั้งใจในการพัฒนาท้องถิ่น 3) ด้านวิธีการนำเสนอ ควรใช้วิธีหลากหลาย ทั้งการพูดคุยปัญหาในท้องถิ่น การจัดกิจกรรมพบปะประชาชน การเยี่ยมเยียนประชาชนตามบ้าน การปราศรัย การใช้สื่อออนไลน์เพื่อเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย 4) ด้านกลยุทธ์การโน้มน้าวใจ มุ่งเน้นการสร้างเชื่อมั่นโดยเชื่อมโยงกับความต้องการของชุมชน ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ ย้ำความสัมพันธ์ทางอารมณ์ ฟังพร้อมตอบสนองอย่างเข้าใจ และการสื่อสารนโยบายการพัฒนาเน้นถ่ายทอดวิสัยทัศน์การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตในชุมชน และตอบโต้ข้อจำกัดทางการเมืองด้วยข้อเท็จจริงอย่างมีสติ สร้างสรรค์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาของประชาชน

คำสำคัญ: แนวทางการพัฒนา, ทักษะการสื่อสาร, หัวคะแนน, การหาเสียงเลือกตั้งท้องถิ่น

Abstract

The objectives of this research were to study 1) The guidelines to developing canvassers' communication skills regarding candidates' characteristics, 2) The guidelines to developing canvassers' communication skills for conveying local development policies, and 3) The guidelines to developing canvassers' communication skills in addressing political attacks. A qualitative research method was employed using in-depth interviews. Data were collected from 32 key informants directly involved in the election process through purposive sampling. Structured in-depth interview guidelines were used, and the data were analyzed by drawing conclusions. The results revealed that developing communication skills for canvassers in the context of local elections focuses on effectively and clearly communicating the candidates' attributes, policies, and visions to the target audience. The development approaches are divided into four main components: 1) Message Composition: Canvassers should convey information about the candidate, such as their background, experience, integrity, vision, and notable achievements, to reinforce candidate credibility. 2) Key Message: The content should highlight the candidate's strengths, including knowledge, competence, experience, moral integrity, understanding of the community, vision for local development, honesty, and commitment to local progress. 3) Presentation Methods: A variety of methods should be employed, such as discussing local issues, organizing community meetings, home visiting, delivering speeches, and using online media to reach the target audience. 4) Persuasion Strategies: Focus on building trust by connecting with community needs, using evidence-based information, emphasizing emotional connections, and listening while responding empathetically. Additionally, the communication of development policies should focus on conveying visions for infrastructure, economic, and quality-of-life improvements in the community, and addressing political attacks with well-reasoned, fact-based responses to positively shape public perceptions.

Keywords: Guideline For Development, Communication Skills, Canvassers, Local Election Campaign

บทนำ

ห้วคะแนนในการหาเสียงเลือกตั้งมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเชื่อมโยงระหว่างผู้สมัครรับเลือกตั้งกับประชาชนในชุมชน เพราะห้วคะแนนถือเป็นตัวแทนที่มีบทบาทหน้าที่ในการกระจายข้อมูล สื่อสารคุณลักษณะ ผู้สมัคร สื่อสารนโยบายของผู้สมัคร และสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประชาชน (Carpenter, D. & Moore, C. D., 2014) การทำหน้าที่ของห้วคะแนนต้องอาศัยทักษะการสื่อสาร เพราะทักษะการสื่อสารห้วคะแนนสามารถทำหน้าที่ในการหาเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นการสร้าง ความเข้าใจข้อมูลคุณลักษณะของผู้สมัคร นโยบายการพัฒนาท้องถิ่น การโน้มน้าวใจ การจัดการข้อขัดแย้ง การใช้เทคโนโลยี หรือการสร้าง ความสัมพันธ์ที่ดี



กับประชาชนในชุมชน (Celebi, M. B., 2024) ทักษะการสื่อสารที่ดีจะช่วยให้หัวหน้าสามารถสื่อสารเนื้อหาต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน และมีพลัง ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นและสนับสนุนผู้สมัครได้มากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มโอกาสในการได้รับการเลือกตั้งของผู้สมัคร (De Sio, L. & Weber, T., 2020)

แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารของหัวหน้าเพื่อการหาเสียงเลือกตั้งท้องถิ่นซึ่งประกอบด้วยแนวคิดการพัฒนาทักษะ องค์ประกอบการพัฒนาทักษะ และหลักการพัฒนาทักษะ (ทรงชัย วงษ์วัชรดำรง, 2568) ซึ่งเป็นการวางแนวทางเพื่อให้หัวหน้าสามารถสื่อสารข้อมูลต่างๆ ให้กับประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยสร้างความเข้าใจในนโยบาย วิสัยทัศน์ และคุณลักษณะของผู้สมัครได้อย่างถูกต้องและมีพลัง (ไพเจน มากสุวรรณ, 2568) หลักการนี้จะช่วยให้หัวหน้ามีความพร้อมในการทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการสื่อสารและประสานงานระหว่างผู้สมัครกับผู้มีส่วนได้เสียเลือกตั้งในพื้นที่ท้องถิ่น (สุพรรณภา ภัทรเมธาวารกุล และคณะ, 2565)

หัวหน้าเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความเข้าใจและสนับสนุนผู้สมัครในการเลือกตั้งท้องถิ่น ซึ่งการพัฒนาหัวหน้าในด้านต่างๆ เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างแท้จริง ด้านแรก คือ การกำหนดองค์ประกอบของเนื้อหา โดยหัวหน้าควรสามารถถ่ายทอดข้อมูลเกี่ยวกับผู้สมัครอย่างครบถ้วน เช่น ประวัติส่วนตัว ความซื่อสัตย์ ความสามารถ และผลงานที่เป็นที่ประจักษ์ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความน่าเชื่อถือในตัวผู้สมัคร เนื้อหาควรสะท้อนถึงคุณสมบัติที่ดีของผู้สมัครที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นได้จริง (Gillespie, A., 2010) ด้านที่สอง คือ การกำหนดเนื้อหาหลัก โดยเนื้อหาที่หัวหน้าจะนำเสนอควรมีการเน้นที่จุดเด่นของผู้สมัคร โดยเฉพาะความรู้ ความสามารถ และความเข้าใจในชุมชน เนื้อหาต้องแสดงให้เห็นถึงวิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่นและความตั้งใจในการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ดีในชุมชน (Johnston, R. et al., 2012) ด้านที่สาม คือ การกำหนดวิธีการนำเสนอ หัวหน้าควรใช้วิธีการที่หลากหลาย ทั้งการสนทนา การพบปะประชาชน การใช้สื่อออนไลน์ และการจัดกิจกรรมที่สามารถเข้าถึงประชาชนในทุกกลุ่ม เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด (Newman, B. J. et al., 2018) ด้านที่สี่ คือ กลยุทธ์การโน้มน้าวใจ หัวหน้าควรมุ่งเน้นการสร้างความเชื่อมั่นโดยการเชื่อมโยงข้อมูลกับความต้องการของชุมชน ใช้หลักฐานที่เป็นประจักษ์ และสร้างความสัมพันธ์ทางอารมณ์เพื่อเพิ่มความเข้าใจและความเชื่อมั่นให้กับประชาชน การพัฒนาหัวหน้าในทั้ง 4 ด้านนี้จะช่วยให้การสื่อสารของผู้สมัครมีประสิทธิภาพและสร้างความเชื่อมั่นจากประชาชนได้มากขึ้น

ความจำเป็นในการสื่อสารด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร นโยบายการพัฒนาท้องถิ่น และการแก้ไขข้อจำกัดทางการเมืองของหัวหน้าหาเสียงเลือกตั้งเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งในกระบวนการเลือกตั้งท้องถิ่น เนื่องจากมีผลต่อการสร้างความเข้าใจ การสร้างความเชื่อมั่น และการสนับสนุนจากประชาชน ได้แก่ 1) การสื่อสารด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร โดยการสื่อสารคุณลักษณะของผู้สมัคร เช่น ความซื่อสัตย์ ความสามารถ วิสัยทัศน์ และผลงานที่เด่นชัด เป็นการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้สมัคร โดยการแสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติที่สำคัญและการทำงานที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนได้อย่างแท้จริง 2) การสื่อสารนโยบายการพัฒนาท้องถิ่น โดยการถ่ายทอดนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นจากผู้สมัครเป็นการแสดงถึงความตั้งใจในการพัฒนาชุมชนในด้านต่างๆ เช่น โครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิต การสื่อสารที่ชัดเจนเกี่ยวกับนโยบายเหล่านี้ช่วยให้ประชาชนเข้าใจว่าผู้สมัครมีแผนการที่เหมาะสมและสามารถพัฒนาชุมชนได้จริง 3) การแก้ไขข้อจำกัดทางการเมือง ในการเลือกตั้งท้องถิ่น มักจะมีการโจมตีทางการเมืองเพื่อลดความน่าเชื่อถือของผู้สมัคร การสื่อสารเพื่อ

แก้ไขข้อจำกัดเหล่านี้จึงเป็นเรื่องสำคัญ โดยการใช้ข้อมูลที่เป็นจริงและเป็นประจักษ์ การตอบโต้ข้อโจมตีอย่างมีสติ และการเน้นย้ำคุณลักษณะและผลงานที่เป็นบวก จะช่วยฟื้นฟูภาพลักษณ์ของผู้สมัครและสร้างความเชื่อมั่นในตัวผู้สมัคร

ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งความสนใจที่จะแสวงหาคำตอบที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาห้วคณะเน้นเกี่ยวกับแนวความคิดการพัฒนาทักษะการสื่อสาร องค์ประกอบของทักษะการสื่อสาร และแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารของของห้วคณะเน้นเพื่อการหาเสียงเลือกตั้งท้องถิ่น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาห้วคณะเน้นด้านทักษะการสื่อสารคุณลักษณะของผู้สมัคร
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาห้วคณะเน้นด้านทักษะการสื่อสารนโยบายการพัฒนาท้องถิ่น
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาห้วคณะเน้นด้านทักษะการสื่อสารในการแก้ไขข้อจำกัดทางการเมือง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-dept Interview) เพื่อศึกษาตามวัตถุประสงค์ในข้อที่ 1 - 3

ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับแนวทางพัฒนาทักษะการสื่อสารของห้วคณะเน้นเพื่อการหาเสียงเลือกตั้งท้องถิ่นใน 4 ภูมิภาคของประเทศ รวมจำนวน 18 คน เลือกแบบเจาะจง ประกอบ 6 กลุ่ม ได้แก่ 1) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นผู้ใช้งานห้วคณะเน้น 3 คน 2) วิทยากรผู้ดำเนินการพัฒนาห้วคณะเน้น 3 คน 3) เจ้าหน้าที่รับผิดชอบการพัฒนาห้วคณะเน้น 3 คน 4) ห้วคณะเน้น 3 คน 5) ผู้นำชุมชนในฐานะผู้รับสารจากห้วคณะเน้น 3 คน และ 6) นักวิชาการด้านการสื่อสารทางการเมือง 3 คน

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง (Semi-structured Interview Form) ยกร่างเครื่องมือจากการทบทวนวรรณกรรมและออกแบบตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ส่งร่างเครื่องมือให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจคุณภาพเครื่องมือด้านความตรงของเนื้อหา และนำมาปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง โดยแบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้างประกอบข้อคำถามหลัก 3 ส่วน ได้แก่ 1) แนวทางการพัฒนาห้วคณะเน้นด้านทักษะการสื่อสารคุณลักษณะของผู้สมัครเป็นอย่างไร 2) แนวทางการพัฒนาห้วคณะเน้นด้านทักษะการสื่อสารนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นเป็นอย่างไร และ 3) แนวทางการพัฒนาห้วคณะเน้นด้านทักษะการสื่อสารในการแก้ไขข้อจำกัดทางการเมืองเป็นอย่างไร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล (Data Collection) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกด้วยตนเอง ซึ่งได้ดำเนินการขอความยินยอมจากผู้ให้ข้อมูลหลักก่อนการสัมภาษณ์ตามหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ประสานการ



นัดหมายเพื่อเข้าสัมภาษณ์กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักทั้งหมด สัมภาษณ์ตามประเด็นที่ได้จัดเตรียมไว้ในเครื่องมือการสัมภาษณ์เชิงลึก บันทึกเสียงและภาพขณะทำการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis) จากการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยการจำแนกข้อมูลตามวัตถุประสงค์และประเด็นที่ศึกษา จากนั้นได้ตัดทอนข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องออกไป ดำเนินการตีความข้อมูลและสร้างข้อสรุปเชิงพรรณนาความตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาห้วคณะแนด้านทักษะการสื่อสารคุณลักษณะของผู้สมัคร

การพัฒนาห้วคณะแนให้มีทักษะการสื่อสารคุณลักษณะของผู้สมัครในบริบทของการเลือกตั้งท้องถิ่นเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยสร้างความเข้าใจและสนับสนุนผู้สมัครอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ห้วคณะแนสามารถถ่ายทอดข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้สมัครได้อย่างชัดเจนและน่าเชื่อถือ แนวทางการพัฒนาด้านทักษะการสื่อสารของห้วคณะแนสามารถแบ่งออกเป็น 4 ส่วนหลัก ได้แก่ องค์ประกอบของเนื้อหา เนื้อหาหลัก วิธีการนำเสนอ และกลยุทธ์การโน้มน้าวใจ ดังนี้

1. องค์ประกอบของเนื้อหา พบว่า การสร้างเนื้อหาสำหรับการสื่อสารคุณลักษณะของผู้สมัครจำเป็นต้องมีการพิจารณาในหลายมิติ เพื่อให้เนื้อหาครอบคลุมและส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีของผู้สมัคร โดยองค์ประกอบของเนื้อหา ซึ่งประกอบด้วย 1) ประวัติส่วนตัวและประสบการณ์ โดยมุ่งการสื่อสารถึงภูมิหลังทางการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน หรือความสำเร็จในอดีตที่สะท้อนถึงความสามารถของผู้สมัคร 2) คุณลักษณะสำคัญด้านความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความรับผิดชอบ หรือความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่น 3) วิสัยทัศน์และนโยบาย เน้นวิสัยทัศน์ในการพัฒนาท้องถิ่นและนโยบายสำคัญที่ผู้สมัครต้องการผลักดัน และ 4) ผลงานที่เป็นที่ประจักษ์ ซึ่งเป็นผลงานที่ผู้สมัครเคยทำมาก่อนหรือแผนงานที่วางไว้ในอนาคตที่สามารถเป็นประโยชน์แก่ชุมชนหรือท้องถิ่น

2. เนื้อหาหลัก พบว่า เนื้อหาที่ห้วคณะแนต้องสามารถสื่อสารได้อย่างชัดเจนควรครอบคลุมด้านสำคัญ ซึ่งประกอบด้วย 1) จุดเด่นของผู้สมัคร มุ่งเน้นจุดแข็งที่ทำให้ผู้สมัครโดดเด่นกว่าคู่แข่ง เช่น ความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง การเป็นผู้นำที่มีประสบการณ์ 2) คุณธรรมและจริยธรรม ผู้สมัครควรมีภาพลักษณ์ที่สื่อถึงความซื่อสัตย์ ความโปร่งใส และความยุติธรรม 3) ความเข้าใจต่อชุมชน สื่อสารว่าผู้สมัครมีความเข้าใจต่อปัญหาและความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง และ 4) ความตั้งใจในการพัฒนา แสดงให้เห็นถึงความตั้งใจในการพัฒนาท้องถิ่นในระยะยาว และการสร้างผลกระทบที่เป็นบวก

3. วิธีการนำเสนอ พบว่า การนำเสนอคุณลักษณะของผู้สมัครโดยห้วคณะแนควรมีการวางแผนอย่างเป็นระบบ และใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วย 1) การพูดคุยส่วนตัว ห้วคณะแนควรใช้ทักษะการสนทนาอย่างเป็นมิตรและตรงประเด็นกับกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อสร้างความเชื่อมั่น 2) การจัดกิจกรรมพบปะประชาชน การเชิญประชาชนมาร่วมกิจกรรมและเปิดโอกาสให้ถามตอบเกี่ยวกับนโยบายและคุณลักษณะของผู้สมัคร 3) การใช้สื่อสังคมออนไลน์ ห้วคณะแนควรสามารถช่วยสนับสนุนการสื่อสาร

ผ่านช่องทางออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line เพื่อขยายการรับรู้ในกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และ 4) การใช้สื่อท้องถิ่น ร่วมมือกับสื่อท้องถิ่นในการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับผู้สมัคร เช่น วิทยุชุมชน หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

4. กลยุทธ์การโน้มน้าวใจ พบว่า การโน้มน้าวใจเป็นทักษะสำคัญที่ห้วคะแนนควรพัฒนาเพื่อให้สามารถสื่อสารได้อย่างน่าเชื่อถือและกระตุ้นการตัดสินใจเลือกตั้ง โดยมีกลยุทธ์ที่สามารถนำมาใช้ได้ ซึ่งประกอบด้วย 1) การสร้างความน่าเชื่อถือ โดยห้วคะแนนควรมีข้อมูลที่ชัดเจนและถูกต้องเกี่ยวกับผู้สมัคร พร้อมทั้งแสดงออกถึงความมั่นใจในความสามารถของผู้สมัคร 2) การเชื่อมโยงความต้องการของชุมชน โดยห้วคะแนนควรสามารถแสดงให้เห็นว่านโยบายของผู้สมัครสามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนได้อย่างแท้จริง 3) การใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ โดยห้วคะแนนยกตัวอย่างผลงานหรือนโยบายที่เคยมีผลลัพธ์ที่ดีต่อชุมชนเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือ 4) การสร้างความสัมพันธ์ทางอารมณ์ โดยห้วคะแนนควรเน้นการสร้างความรู้สึกร่วม เช่น การเน้นความใส่ใจ ความร่วมมือ และความตั้งใจที่ดีของผู้สมัคร และ 5) การฟังและตอบสนองอย่างเข้าใจ การรับฟังความต้องการและปัญหาของชุมชน และสามารถเชื่อมโยงสิ่งเหล่านี้กับนโยบายของผู้สมัคร

โดยสรุปการพัฒนาห้วคะแนนด้านทักษะการสื่อสารคุณลักษณะของผู้สมัครไม่เพียงแต่ช่วยให้ผู้สมัครได้รับการสนับสนุนจากชุมชน แต่ยังสร้างความเชื่อมั่นในตัวผู้สมัคร ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนและช่วยเพิ่มโอกาสในการชนะการเลือกตั้ง

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาห้วคะแนนด้านทักษะการสื่อสารนโยบายการพัฒนาท้องถิ่น มีรายละเอียดดังนี้

การพัฒนาห้วคะแนนให้มีทักษะการสื่อสารนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยให้ห้วคะแนนสามารถถ่ายทอดนโยบายและวิสัยทัศน์ของผู้สมัครได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ แนวทางการพัฒนาห้วคะแนนด้านนี้สามารถจัดเป็น 4 ส่วนหลัก ได้แก่ องค์ประกอบของเนื้อหา เนื้อหาหลัก วิธีการนำเสนอ และกลยุทธ์การโน้มน้าวใจ ดังนี้

1. องค์ประกอบของเนื้อหา พบว่า เนื้อหาที่ห้วคะแนนจะต้องสามารถถ่ายทอดได้นั้น มีองค์ประกอบสำคัญที่ครอบคลุมหลายมิติ เพื่อให้เนื้อหานำเสนอได้อย่างครบถ้วนและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย 1) วิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่น ห้วคะแนนต้องสามารถสื่อสารถึงภาพรวมที่ชัดเจนของอนาคตชุมชน หากผู้สมัครได้รับเลือก ตั้งแต่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานไปจนถึงการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ 2) นโยบายเชิงปฏิบัติ สื่อสารถึงแผนการที่เป็นรูปธรรมซึ่งผู้สมัครจะดำเนินการเมื่อได้รับเลือก เช่น การพัฒนาทรัพยากรท้องถิ่น การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการสาธารณะ การส่งเสริมการท่องเที่ยว เป็นต้น และ 3) แนวทางการแก้ไขปัญหา ห้วคะแนนควรอธิบายถึงการแก้ไขปัญหาที่มีอยู่ในชุมชน เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อม การจราจร การศึกษาหรือสุขภาพ โดยเสนอแนวทางการแก้ไขที่เป็นรูปธรรม

2. เนื้อหาหลัก พบว่า เนื้อหาหลักที่ห้วคะแนนจะสื่อสารเกี่ยวกับนโยบายการพัฒนาท้องถิ่น ควรชัดเจนและมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อสร้างความเชื่อมั่นในผู้สมัคร ซึ่งประกอบด้วย 1) การพัฒนาสิ่งแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐาน ห้วคะแนนต้องสามารถสื่อสารนโยบายในการปรับปรุงถนน การพัฒนาสวนสาธารณะ การบริหารจัดการขยะ และการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ 2) การส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน การนำเสนอวิธีการเพิ่มรายได้ให้กับคนในชุมชน เช่น การส่งเสริมสินค้าชุมชน การพัฒนาตลาดชุมชน หรือการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ 3) การพัฒนา



บริการสาธารณะ อธิบายนโยบายการเพิ่มประสิทธิภาพของการบริการสาธารณะ เช่น การศึกษา การดูแลสุขภาพ และความปลอดภัยของชุมชน และ 4) การสร้างโอกาสและการมีส่วนร่วมของประชาชน เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นและการเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน

3. วิธีการนำเสนอ พบว่า การนำเสนอเนื้อหาของนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นควรมีความหลากหลายและเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย โดยหัวหน้าสามารถนำเสนอผ่านวิธีการต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย 1) การสนทนากลุ่มย่อย หัวหน้าสามารถจัดกลุ่มเล็กเพื่อสนทนาและนำเสนอในเชิงลึก โดยให้โอกาสชาวบ้านได้ตั้งคำถามและแสดงความคิดเห็น 2) การประชุมชุมชนหรือกิจกรรมสาธารณะ จัดการประชุมหรือกิจกรรมในพื้นที่สาธารณะ เพื่อเปิดโอกาสให้หัวหน้าได้นำเสนอนโยบายต่อประชาชนในวงกว้าง 3) การใช้สื่อดิจิทัล ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น Facebook, YouTube, หรือ Line ในการเผยแพร่นโยบายการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่ใช้อินเทอร์เน็ต และ 4) การสื่อสารผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ ใช้โปสเตอร์ ใบปลิว หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น แผ่นปลิว หรือจดหมายข่าวที่มีข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและแผนพัฒนาท้องถิ่นของผู้สมัคร

4. กลยุทธ์การโน้มน้าวใจ พบว่า การโน้มน้าวใจเป็นทักษะสำคัญในการสื่อสารนโยบายการพัฒนาท้องถิ่น โดยหัวหน้าสามารถนำกลยุทธ์ไปใช้ในการสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วย 1) การเชื่อมโยงกับความต้องการของชุมชน หัวหน้าควรนำเสนอนโยบายที่ตรงกับปัญหาและความต้องการของชุมชน เช่น หากชุมชนประสบปัญหาน้ำท่วมบ่อยครั้ง หัวหน้าควรเน้นนโยบายการพัฒนาระบบระบายน้ำ 2) การสร้างความน่าเชื่อถือ หัวหน้าต้องมีข้อมูลที่ชัดเจนและถูกต้อง พร้อมทั้งใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ เช่น ผลงานที่ผ่านมา หรือตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมในการนำเสนอ 3) การสร้างความรู้สึกที่ดีร่วมกัน หัวหน้าควรแสดงออกถึงความเข้าใจและความใส่ใจต่อความต้องการของประชาชน เพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางอารมณ์และการสนับสนุนที่แข็งแกร่ง 4) การใช้วิธีเปรียบเทียบ นำเสนอของสมัครโดยเปรียบเทียบกับผู้สมัครคนอื่น เพื่อเน้นให้เห็นความแตกต่างในเชิงบวก โดยไม่ใช้วิธีการโจมตีฝ่ายตรงข้าม และ 5) การใช้คำพูดและภาพที่ชัดเจน ใช้คำพูดที่เข้าใจง่ายและสื่อความหมายตรงประเด็น พร้อมภาพประกอบหรือแผนภาพที่ช่วยให้ประชาชนเห็นภาพชัดเจนเกี่ยวกับแผนพัฒนา

โดยสรุป การพัฒนาหัวหน้าด้านทักษะการสื่อสารนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นไม่เพียงช่วยเสริมสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้สมัคร แต่ยังช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนและทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาอย่างแท้จริง

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาหัวหน้าด้านทักษะการสื่อสารในการแก้ไขข้อจำกัดทางการเมือง มีรายละเอียด ดังนี้

การพัฒนาหัวหน้าให้มีทักษะการสื่อสารในการแก้ไขข้อจำกัดทางการเมืองถือเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นและสนับสนุนผู้สมัคร รวมถึงการป้องกันไม่ให้เกิดความเข้าใจผิดหรือตกเป็นเหยื่อของการโจมตีทางการเมืองอย่างไม่มีมูล โดยแนวทางการพัฒนาแบ่งเป็น 4 ส่วนหลัก ได้แก่ องค์ประกอบของเนื้อหา เนื้อหาหลัก วิธีการนำเสนอ และกลยุทธ์การโน้มน้าวใจ ดังนี้

1. แนวทางการพัฒนาหัวหน้าด้านทักษะการสื่อสารในการแก้ไขข้อจำกัดทางการเมือง ด้านองค์ประกอบของเนื้อหา พบว่า การเตรียมเนื้อหาที่ใช้ตอบโต้หรือแก้ไขข้อจำกัดทางการเมืองต้องมีความรอบคอบและละเอียดอ่อน ซึ่งประกอบด้วย 1) ข้อเท็จจริงที่ชัดเจน ข้อมูลที่ถูกต้องและยืนยันได้เป็นสิ่งสำคัญ เพื่อใช้หักล้างข้อโจมตีโดยตรง เช่น เอกสารหลักฐาน ขาวารายงาน หรือสถิติที่ถูกต้อง 2) ความโปร่งใสและการเปิดเผยข้อมูล เน้น

การให้ข้อมูลอย่างโปร่งใสและตรงไปตรงมา เพื่อแสดงถึงความจริงใจและความซื่อสัตย์ต่อสาธารณะ 3) การสื่อสารเชิงบวก นอกจากการหักล้างข้อโจมตีแล้ว หัวคะแนนควรเน้นการเสริมสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกของผู้สมัคร และนำเสนอแนวทางแก้ไขหรือวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน และ 4) ตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม เห็นได้ชัดเจน การใช้ตัวอย่างที่ชัดเจนหรือผลสำเร็จในอดีตของผู้สมัคร จะช่วยให้การตอบโต้มีน้ำหนักและน่าเชื่อถือมากขึ้น

2. แนวทางการพัฒนาหัวคะแนนด้านทักษะการสื่อสารในการแก้ไขข้อโจมตีทางการเมืองด้านเนื้อหาหลัก พบว่า เนื้อหาหลักในการแก้ไขข้อโจมตีทางการเมืองควรมีความชัดเจน ตรงประเด็น และไม่ยืดเยื้อ ซึ่งประกอบด้วย 1) การหักล้างข้อโจมตีอย่างมีหลักฐาน ใช้ข้อมูลที่สามารถตรวจสอบได้มาเป็นเครื่องมือในการโต้แย้ง และชี้ให้เห็นว่า ข้อกล่าวหาที่เกิดขึ้นนั้นไม่เป็นความจริง 2) การสร้างความเชื่อมั่นในตัวผู้สมัคร เน้นย้ำถึงความสามารถและประวัติที่ดีของผู้สมัคร โดยชี้ให้เห็นผลงานที่ผ่านมาหรือความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาในอดีต และ 3) การชี้แจงนโยบายและการปฏิบัติที่ชัดเจน อธิบายนโยบายและการดำเนินงานที่ผู้สมัครได้ทำหรือวางแผนไว้ เพื่อแสดงให้เห็นถึงแนวทางที่ชัดเจนในการแก้ไขปัญหาหรือข้อวิพากษ์วิจารณ์

3. แนวทางการพัฒนาหัวคะแนนด้านทักษะการสื่อสารในการแก้ไขข้อโจมตีทางการเมืองด้านวิธีการนำเสนอ พบว่า การนำเสนอในการแก้ไขข้อโจมตีทางการเมืองควรใช้หลายวิธีการ เพื่อเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วย 1) การสื่อสารผ่านสื่อดิจิทัล ใช้แพลตฟอร์มสื่อออนไลน์ เช่น Facebook, YouTube, Line ในการตอบโต้ข้อโจมตีอย่างรวดเร็วและเข้าถึงประชาชนซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายได้ในวงกว้าง 2) การสนทนากลุ่มย่อย หัวคะแนนสามารถจัดการพูดคุยในกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจตรงจุด และตอบคำถามจากชาวบ้านโดยตรง 3) การประชุมชุมชน จัดการประชุมในระดับชุมชนหรือท้องถิ่น โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นและสอบถามข้อเท็จจริง และ 4) การใช้สื่อสิ่งพิมพ์ เผยแพร่ข้อมูลผ่านใบปลิว โปสเตอร์ หรือจดหมายข่าวที่อธิบายข้อเท็จจริงและชี้แจงนโยบายอย่างชัดเจน

4. แนวทางการพัฒนาหัวคะแนนด้านทักษะการสื่อสารในการแก้ไขข้อโจมตีทางการเมืองด้านกลยุทธ์การโน้มน้าวใจ พบว่า กลยุทธ์ในการโน้มน้าวใจในการตอบโต้ข้อโจมตีทางการเมืองควรเป็นกลยุทธ์ที่สร้างความเชื่อมั่นและความมั่นใจในตัวผู้สมัคร ซึ่งประกอบด้วย 1) การตอบโต้อย่างมีสติและใช้เหตุผล หัวคะแนนควรตอบโต้อย่างสงบ มีเหตุผล และไม่แสดงความโกรธหรือใช้อารมณ์ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ของผู้สมัครว่าเป็นผู้มีความสามารถในการแก้ไขปัญหา 2) การใช้หลักฐานในการยืนยันความจริง การใช้เอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความน่าเชื่อถือและหักล้างข้อกล่าวหาที่ไม่มีมูล 3) การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของผู้สมัคร ใช้การตอบโต้ข้อโจมตีให้เป็นโอกาสในการเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับผู้สมัคร โดยเน้นถึงความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นและความสามารถในการแก้ไขปัญหา 4) การสร้างความรู้สึกร่วมกันทางอารมณ์ หัวคะแนนควรสร้างความรู้สึกที่ดีและความสัมพันธ์ทางอารมณ์กับผู้สมัครที่เลือกตั้ง เพื่อให้ชาวบ้านรู้สึกเข้าใจและใกล้ชิดกับผู้สมัครมากขึ้น และ 5) การสื่อสารเชิงบวก หลีกเลี่ยงการโจมตีกลับฝ่ายตรงข้าม แต่ให้มุ่งเน้นที่การอธิบายข้อเท็จจริงและการนำเสนอแนวทางแก้ไขที่เป็นประโยชน์แทน

โดยสรุป การพัฒนาหัวคะแนนให้มีทักษะการสื่อสารในการแก้ไขข้อโจมตีทางการเมืองจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้สมัคร และป้องกันไม่ให้ประชาชนหลงเชื่อข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง



อภิปรายผล

แนวทางการพัฒนาทักษะด้านทักษะการสื่อสารคุณลักษณะของผู้สมัครด้านบทบาทของผู้ช่วยเหลือผู้ช่วยเหลือเป็นตัวแทนสำคัญของผู้สมัครในการสื่อสารนโยบาย ความคิด ความตั้งใจ และอุดมการณ์ของผู้สมัครไปยังประชาชน โดยเฉพาะในพื้นที่ที่ผู้สมัครอาจไม่สามารถเข้าถึงได้โดยตรง ส่วนทักษะการสื่อสาร ผู้ช่วยเหลือต้องมีทักษะในการสื่อสารที่ดีทั้งการพูด การเขียน และการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เพื่อสร้างความเข้าใจที่ชัดเจน และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานของสุพรรณา ภัทรเมธาวารกุล และคณะที่สรุปว่า ทักษะการสื่อสารของหัวหน้ามีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากหัวหน้าเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ในการเชื่อมโยงระหว่างผู้สมัครรับเลือกตั้งและผู้มีสิทธิออกเสียง ต่อไปนี้คือทักษะการสื่อสารที่หัวหน้าควรมี ทักษะการฟัง หัวหน้าต้องสามารถฟังความต้องการและปัญหาของผู้มีสิทธิออกเสียงได้ดี เพื่อที่จะสามารถเข้าใจและตอบสนองได้อย่างเหมาะสม การสื่อสารอย่างชัดเจน ต้องสามารถสื่อสารข้อมูลและนโยบายของผู้สมัครรับเลือกตั้งได้อย่างชัดเจน และเข้าใจง่าย การสร้างความสัมพันธ์ หัวหน้าต้องมีทักษะในการสร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้มีสิทธิออกเสียง เพื่อให้เกิดความไว้วางใจและความภักดีต่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง การใช้เทคโนโลยีหัวหน้าควรมีความสามารถในการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีในการสื่อสาร เช่น โซเชียลมีเดีย อีเมล หรือแอปพลิเคชันการสื่อสาร และทักษะการเจรจาต่อรอง หัวหน้าต้องมีทักษะในการเจรจาต่อรอง เพื่อสามารถสื่อสารและโน้มน้าวผู้มีสิทธิออกเสียงให้สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้ง (สุพรรณา ภัทรเมธาวารกุล และคณะ, 2565)

ด้านการสร้างความเชื่อมั่น ผู้ช่วยเหลือต้องสามารถสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจให้กับประชาชนต่อผู้สมัคร โดยใช้ข้อมูลที่ถูกต้องและมีความน่าเชื่อถือ สอดคล้องกับงานของ Newman, B. J., et al. ที่สรุปว่า หัวหน้าการใช้ข้อมูลที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ การนำเสนอข้อมูลที่เป็นความจริงและสามารถตรวจสอบได้จะช่วยให้ผู้มีสิทธิออกเสียงรู้สึกมั่นใจในการตัดสินใจของตนเอง การโปร่งใสและเปิดเผยข้อมูล การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน และประวัติการทำงานของผู้สมัครรับเลือกตั้งอย่างโปร่งใส จะช่วยสร้างความไว้วางใจได้มากขึ้น การตอบสนองต่อปัญหาและคำถามของประชาชน การตอบคำถามและแก้ไขปัญหาที่ประชาชนกังวลอย่างรวดเร็วและตรงประเด็น จะช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีและเชื่อถือได้ การใช้สื่อสังคมออนไลน์: การใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการสื่อสารและเผยแพร่ข้อมูลจะช่วยให้ข้อมูลถึงประชาชนได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง การสนับสนุนจากบุคคลที่น่าเชื่อถือ การให้บุคคลที่ประชาชนเคารพและน่าเชื่อถือมาเป็นผู้สนับสนุนและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง จะช่วยเพิ่มความเชื่อมั่นในตัวผู้สมัครได้ (Newman, B. J. et al., 2018)

การจัดการเนื้อหา การจัดการเนื้อหาที่ส่งต่อให้ประชาชนต้องมีความสอดคล้องกับแนวคิดและนโยบายของผู้สมัคร รวมถึงการปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและสถานการณ์ สอดคล้องกับงานของวรลักษณ์ พุ่มพวงและสมเกียรติ วันทะนะที่สรุปว่า หัวหน้าต้องนำเสนอเนื้อหาให้มีความสอดคล้องกับแนวคิดและนโยบาย การนำเสนอเนื้อหาควรสอดคล้องกับแนวคิดและนโยบายของผู้สมัครรับเลือกตั้ง เพื่อสร้างความเข้าใจและความเชื่อมั่นในตัวผู้สมัคร การปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย: เนื้อหาควรถูกปรับให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน เช่น การใช้ภาษาที่เหมาะสมและเนื้อหาที่ตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของกลุ่มเป้าหมาย การใช้สื่อที่หลากหลาย การใช้สื่อที่หลากหลาย เช่น วิดีโอ ภาพถ่าย โพสต์บนสื่อสังคมออนไลน์

และบทความ จะช่วยให้ข้อมูลถึงผู้มีสิทธิออกเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วรลักษณ์ พุ่มพวง และสมเกียรติ วันทะนะ, 2556)

การใช้สื่อใหม่และเทคโนโลยี การใช้สื่อใหม่ เช่น โซเชียลมีเดีย หรือแพลตฟอร์มดิจิทัลอื่นๆ เป็นสิ่งสำคัญในการกระจายข้อมูลข่าวสารและนโยบายของผู้สมัครอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ความสามารถในการเชื่อมโยงกับชุมชน ผู้ช่วยหาเสียงต้องมีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับคนในชุมชน การเข้าถึงประชาชนในท้องถิ่นเป็นสิ่งที่สำคัญต่อความสำเร็จของการหาเสียง สอดคล้องกับงานของสุพรรณา ภัทรเมธาวรรกุล และคณะที่สรุปว่า การใช้สื่อใหม่และเทคโนโลยี โซเชียลมีเดียอย่าง Facebook, Twitter, Instagram และ TikTok เป็นช่องทางที่มีประสิทธิภาพในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและนโยบายของผู้สมัครอย่างรวดเร็วและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายหลากหลาย ส่วนแพลตฟอร์มดิจิทัลเป็นการใช้เว็บไซต์และแอปพลิเคชันเพื่อให้ข้อมูลและติดต่อกับผู้มีสิทธิออกเสียง รวมถึงการใช้แพลตฟอร์มต่างๆ สำหรับการระดมทุนและการลงทะเบียนผู้มีสิทธิออกเสียง สำหรับการเชื่อมโยงกับชุมชน การสร้างความสัมพันธ์ที่ดี การเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชน การพบปะและพูดคุยกับประชาชนเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและความไว้วางใจ การฟังความคิดเห็นของประชาชน การรับฟังความคิดเห็นและปัญหาของประชาชนในชุมชน เพื่อเข้าใจและตอบสนองต่อความต้องการของพวกเขา การใช้ข้อมูลในท้องถิ่น การใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับชุมชนท้องถิ่นเพื่อปรับปรุงนโยบายและการสื่อสารให้ตรงกับความต้องการของประชาชน (สุพรรณา ภัทรเมธาวรรกุล และคณะ, 2565) ส่วนด้านองค์ประกอบของเนื้อหา หัวคะแนนต้องสื่อสารวิสัยทัศน์ นโยบายเชิงปฏิบัติ และแนวทางการแก้ปัญหาชุมชนอย่างครอบคลุมและเป็นรูปธรรม ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อม โครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจชุมชน และบริการสาธารณะ รวมถึงใช้ข้อเท็จจริงที่โปร่งใสเพื่อหักล้างข้อโจมตี สอดคล้องกับงานของสุริยันธ์ จิรสัตย์สุนทร., (2531) ที่สรุปว่า เนื้อหาหลัก ควรเน้นการพัฒนาท้องถิ่น การแก้ไขปัญหาสาธารณะ และสร้างความเข้าใจที่ชัดเจน โดยใช้หลักฐานสนับสนุนความสามารถของผู้สมัคร (สุริยันธ์ จิรสัตย์สุนทร, 2531) รวมทั้งสอดคล้องกับงานของแสงระวี พิมพรภิรมย์ และพิรสิทธิ์ คำนวนศิลป์ที่สรุปว่า การสื่อสารนโยบายต้องทำให้เกิดความหวังและความเชื่อมั่นว่าจะเป็นไปได้ (แสงระวี พิมพรภิรมย์ และพิรสิทธิ์ คำนวนศิลป์, 2564) ส่วนวิธีการนำเสนอ ใช้รูปแบบการสื่อสารที่หลากหลายและมีการโน้มน้าวใจผ่านการสนทนากลุ่มย่อย การประชุมชุมชน การใช้สื่อดิจิทัล และสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายและตอบโต้ข้อโจมตีอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานของสุมาลี มาโนชญ์จิตที่สรุปว่าการสื่อสารผ่านสื่อนั้นจะต้องมีการนำเสนอข้อมูลอย่างมืออาชีพ (สุมาลี มาโนชญ์จิต, 2551) รวมทั้งสอดคล้องกับงานของสุพรรณา ภัทรเมธาวรรกุล และคณะที่สรุปว่า ต้องใช้การใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการรณรงค์อย่างกว้างขวาง (สุพรรณา ภัทรเมธาวรรกุล และคณะ, 2565)

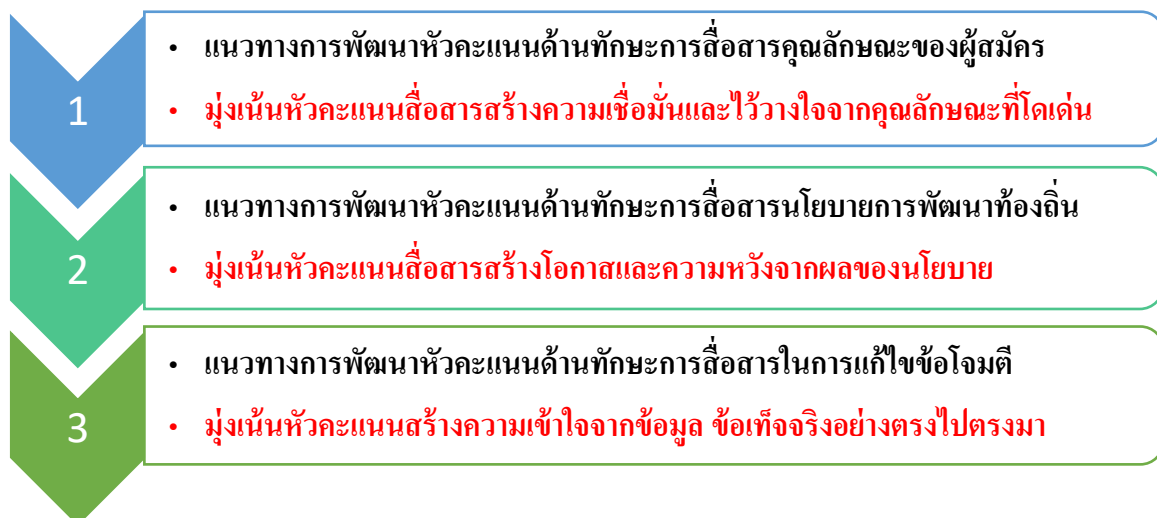
ส่วนกลยุทธ์การโน้มน้าวใจ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับความต้องการของชุมชน สร้างความน่าเชื่อถือ และใช้หลักฐานยืนยันความสามารถของผู้สมัคร พร้อมตอบโต้ข้อโจมตีทางการเมืองด้วยความมีสติ ความชัดเจน และการสร้างความสัมพันธ์เชิงอารมณ์กับผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง สอดคล้องกับงานของ Gillespie, A. ที่สรุปว่า สื่อสารเพื่อการตอบโต้ข้อโจมตีทางการเมืองความมีสติ การตอบโต้ข้อโจมตีทางการเมืองควรใช้ความมีสติและความสงบ เพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้งที่ไม่จำเป็น ความชัดเจนการให้คำตอบที่ชัดเจนและตรงประเด็นเพื่อป้องกันความเข้าใจผิดและการบิดเบือนข้อมูล การสร้างความสัมพันธ์เชิงอารมณ์ การสร้างความสัมพันธ์เชิงอารมณ์กับผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง โดย



การแสดงความเข้าใจในความรู้สึกและปัญหาของพวกเขา เพื่อสร้างความใกล้ชิดและความเชื่อมั่น (Gillespie, A., 2010)

องค์ความรู้ใหม่

การพัฒนาห้วคณะแผนในการเลือกตั้งท้องถิ่นมีความสำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสารคุณลักษณะของผู้สมัคร และนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นให้กับกลุ่มเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการพัฒนาห้วคณะแผนสามารถแบ่งออกเป็น 3 ด้านหลักที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนา ได้แก่ การกำหนดองค์ประกอบของเนื้อหา การกำหนดเนื้อหาหลัก การกำหนดวิธีการนำเสนอ และกลยุทธ์การโน้มน้าวใจ ในด้านแรก คือ การกำหนดองค์ประกอบของเนื้อหา ห้วคณะแผนควรมีความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับผู้สมัคร เช่น ประวัติส่วนตัว ความสามารถ คุณสมบัติที่เด่นชัด รวมถึงผลงานที่เป็นที่ยอมรับ มุ่งเน้นห้วคณะแผนสื่อสารสร้างความเชื่อมั่นและไว้วางใจจากคุณลักษณะที่โดดเด่น การนำเสนอข้อมูลเหล่านี้จะช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในตัวผู้สมัครและทำให้เกิดการรับรู้ที่ถูกต้องในกลุ่มเป้าหมาย ในด้านที่สอง คือ แนวทางการพัฒนาห้วคณะแผนด้านทักษะการสื่อสารนโยบายการพัฒนาท้องถิ่น โดยกำหนดเนื้อหาหลักด้านวิสัยทัศน์ นโยบายในการพัฒนาท้องถิ่น เนื้อหานี้ควรเน้นการแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างจริงจัง ซึ่งจะช่วยสร้างความน่าเชื่อถือและแรงจูงใจให้กับผู้มีสิทธิเลือกตั้งโดยต้องมุ่งเน้นห้วคณะแผนสื่อสารสร้างโอกาสและความหวังจากผลของนโยบาย ด้านที่สาม คือ แนวทางการพัฒนาห้วคณะแผนด้านทักษะการสื่อสารในการแก้ไขข้อโจมตี โดยห้วคณะแผนต้องใช้กลยุทธ์ที่มุ่งเน้นการสร้างความเชื่อมั่นจากประชาชน โดยการเชื่อมโยงข้อมูลที่นำเสนอให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ใช้หลักฐานที่เป็นรูปธรรมเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ และสร้างความสัมพันธ์ทางอารมณ์ที่จะทำให้ประชาชนรู้สึกเชื่อมโยงกับผู้สมัครในระดับที่ลึกซึ้ง มุ่งเน้นห้วคณะแผนสร้างความเข้าใจจากข้อมูล ข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา การพัฒนาห้วคณะแผนในทั้ง 3 ด้านดังกล่าวจะช่วยให้กระบวนการสื่อสารในการเลือกตั้งท้องถิ่นมีประสิทธิภาพและสามารถสร้างความเชื่อมั่นในตัวผู้สมัครได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน สรุปได้ตามภาพดังนี้



ภาพที่ 1 แสดงการพัฒนาห้วคณะแผนในการเลือกตั้งท้องถิ่น

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยสรุปได้ คือ 1) การพัฒนาห้วคະแนนให้มีทักษะการสื่อสารคุณลักษณะของผู้สมัครในการเลือกตั้งท้องถิ่นเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความเข้าใจและสนับสนุนผู้สมัครอย่างมีประสิทธิภาพ โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนหลัก ได้แก่ 1.1) องค์ประกอบของเนื้อหา ห้วคະแนนควรถ่ายทอดข้อมูลครอบคลุมในด้านประวัติผู้สมัคร คุณลักษณะสำคัญ วิสัยทัศน์ นโยบาย และผลงานที่เป็นประจักษ์ 1.2) เนื้อหาหลัก เนื้อหาควรสื่อสารถึงจุดเด่นของผู้สมัคร คุณธรรมและจริยธรรม ความเข้าใจในชุมชน และความตั้งใจในการพัฒนา 1.3) วิธีการนำเสนอ ใช้การสนทนา การจัดกิจกรรมพบปะประชาชน การใช้สื่อออนไลน์ และสื่อท้องถิ่นเพื่อเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย และ 1.4) กลยุทธ์การโน้มน้าวใจสร้างความน่าเชื่อถือ เชื่อมโยงความต้องการของชุมชน ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ สร้างความสัมพันธ์ทางอารมณ์ และฟังพร้อมตอบสนองอย่างเข้าใจ 2) การพัฒนาห้วคະแนนให้มีทักษะการสื่อสารนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นเป็นกระบวนการสำคัญเพื่อให้ห้วคະแนนสามารถถ่ายทอดนโยบายและวิสัยทัศน์ของผู้สมัครได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ โดยแนวทางนี้แบ่งเป็น 4 ส่วนหลัก ได้แก่ 2.1) องค์ประกอบของเนื้อหา ห้วคະแนนต้องถ่ายทอดวิสัยทัศน์การพัฒนา นโยบายเชิงปฏิบัติ และแนวทางการแก้ปัญหาของผู้สมัครที่ครอบคลุมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตในชุมชน 2.2) เนื้อหาหลัก เนื้อหาควรมุ่งเน้นการพัฒนาสิ่งแวดล้อม โครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ บริการสาธารณะ และการมีส่วนร่วมของประชาชน 2.3) วิธีการนำเสนอ ใช้หลายรูปแบบ เช่น การสนทนากลุ่มย่อย กิจกรรมสาธารณะ การใช้สื่อดิจิทัล และสื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย และ 2.4) กลยุทธ์การโน้มน้าวใจ เน้นการเชื่อมโยงกับความต้องการของชุมชน สร้างความน่าเชื่อถือ ความสัมพันธ์เชิงอารมณ์ เปรียบเทียบเชิงบวก และใช้การสื่อสารที่ชัดเจน 3) การพัฒนาห้วคະแนนให้มีทักษะการสื่อสารเพื่อแก้ไขข้อจำกัดทางการเมือง เป็นการสร้างความเชื่อมั่นและสนับสนุนผู้สมัคร โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนหลัก ได้แก่ 3.1) องค์ประกอบของเนื้อหา เน้นข้อเท็จจริงที่ชัดเจน โปร่งใส สื่อสารเชิงบวก และใช้ตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ 3.2) เนื้อหาหลัก สร้างเนื้อหาที่ชัดเจน ตรงประเด็น ใช้หลักฐานเพื่อหักล้างข้อจำกัด และย้ำความสามารถของผู้สมัคร 3.3) วิธีการนำเสนอ ใช้สื่อดิจิทัล การสนทนากลุ่มย่อย การประชุมชุมชน และสื่อสิ่งพิมพ์ในการตอบโต้ข้อจำกัดอย่างมีประสิทธิภาพ และ 3.4) กลยุทธ์การโน้มน้าวใจ ตอบโต้อย่างมีสติ ใช้หลักฐาน ย้ำภาพลักษณ์ที่ดี และสร้างความรู้สึกละเอียดอ่อนเชื่อมโยงกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ข้อเสนอแนะ ในเชิงนโยบายกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นควรร่วมสถาบันการศึกษาเพื่อพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการในการพัฒนาศักยภาพผู้บริหารท้องถิ่นด้านการพูดในที่ชุมชนด้านการบริหารงานตามพันธกิจหน้าที่ของแต่ละท้องถิ่น ส่วนข้อเสนอแนะในเชิงปฏิบัติต้องมีการปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ สามารถนำไปประยุกต์ในการการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่น ในเชิงปฏิบัติ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาการพูดในที่ชุมชนของผู้สมัครปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่หลากหลายพื้นที่ ต่างวัฒนธรรมในแต่ละภูมิภาค และปรับแบบการวิจัยจากเชิงคุณภาพเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ หรือ เป็นแบบผสมวิธี เพื่อศึกษาข้อค้นพบในแง่มุมที่แตกต่างกันออกไป

เอกสารอ้างอิง

ทรงชัย วงษ์วัชรดำรง. (8 ม.ค. 2568). การพัฒนาทักษะการสื่อสารของห้วคະแนน. (วิทยากร ท่อแก้ว, ผู้สัมภาษณ์)



- ไพเจน มากสุวรรณ. (15 ม.ค. 2568). การพัฒนาทักษะการสื่อสารของหัวคะแนน. (วิทยากร ท่อแก้ว, ผู้สัมภาษณ์)
- วรลักษณ์ พุ่มพวง และสมเกียรติ วันทะนะ. (2556). บทบาทหัวคะแนนกับการเลือกตั้งในจังหวัดสมุทรสงคราม. วารสารสหวิทยาการวิจัย, 2(2), 146-159.
- สุพรรณภา ภัทรเมธาวรรกุล และคณะ. (2565). กระบวนการสื่อสารในการหาเสียงเลือกตั้งของนักการเมืองท้องถิ่น. ใน วารสารวารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์. 11(6), 178-196.
- สุมาลี มาโนชญ์จิต. (2551). การก่อรูปและบทบาทของเครือข่ายหัวคะแนน กรณีศึกษา: การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนครอุบล. ใน วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- สุริยัณห์ จิรสัตย์สุนทร. (2531). ความสัมพันธ์ระหว่างหัวคะแนนกับผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระบบการเลือกตั้งของไทย: ศึกษาเฉพาะกรณีเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ใน วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แสงระวี พิมพรภิรมย์ และพีรสิทธิ์ คำนวนศิลป์. (2564). คุณลักษณะของหัวคะแนนสตรีในอำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี. วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล, 7(2) 94-103.
- Carpenter, D. & Moore, C. D. (2014). When canvassers became activists: Antislavery Petitioning and the political mobilization of American women. *American Political Science Review*, 108(3), 479-498.
- Celebi, M. B. (2024). Canvassing As A Political Communication Tool: A Study On Canvassing And Its Use By The Refah Party (RP) In Türkiye. *Erciyes İletişim Dergisi*, 11(1), 363-383.
- De Sio, L. & Weber, T. (2020). Issue yield, campaign communication, and electoral performance: a six-country comparative analysis. *West European Politics*, 43(3), 720-745.
- Gillespie, A. (2010). Canvasser affect and voter response: Results from national focus groups. *American Politics Research*, 38(4), 718-758.
- Johnston, R. et al. (2012). We've got them on the list: Contacting, canvassing and voting in a British general election campaign. *Electoral Studies*, 31(2), 317-329.
- Newman, B. J. et al. (2018). Race, place, and building a base: Latino population growth and the nascent Trump campaign for president. *Public Opinion Quarterly*, 82(1), 122-134.